

§ 3.

I Tidsrummet fra den 1. Juni 1918 til 31. Marts 1919 kan Kommunalbestyrelserne uden Samtykke af højere Myndighed træffe Foranstaltninger til Bedste for de ved Dyrtiden vanskeligt stillede Beboere i Kommunen ved at yde enten Beboere, hvis Indtægter ligger under en af Kommunalbestyrelsen fastsat Grænse, eller saadanne, som efter Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde skønnes trængende til Hjælp, direkte eller indirekte Forsyning med Naturalier, Brændsel, Belysning og de nødvendigeste Beklædningsgenstande uden Betaling eller til nedsat Pris, eller direkte Pengehjælp.

Til saadanne Foranstaltninger kan Kommunerne anvende i det nævnte Tidsrum indtil 9 Kr. pr. Indbygger i Henhold til det i § 2 nævnte Mandtal.

Saaframt en Kommune ikke har anvendt det ved Dyrtidsloven af 20. Marts 1918 til Anvendelse i April Kvartal 1918 bevilgede Beløb, er Kommunen berettiget til at forhøje ovennævnte Maksimumsbeløb af 9 Kr. med det tiloversblevne.

Af de i Henhold til denne Paragraf af Kommunerne afholdte Udgifter vil der af Statskassen blive godtgjort to Trediedele.

§ 4.

I det i § 3 nævnte Tidsrum kan Kommuner, af hvis Beboere et i Forhold til Befolkningstallet stort Antal er vanskeligt stillet, saafremt Forholdene maatte gøre det paakrævet, endvidere med Indenrigsministerens Samtykke træffe yderligere Foranstaltninger af den i § 3 omhandlede Art ud over fornævnte Maksimumsbeløb. Af Udgifterne til de i nærværende Paragraf ommeldte Foranstaltninger vil een Trediedel blive godtgjort Kommunerne af Statskassen.

§ 5.

Direkte Pengehjælp ifølge denne Lov skal ydes gennem den kommunale Hjælpekasse med følgende Undtagelser:

a. For Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuner Vedkommende kan Hjælpen ydes henholdsvis gennem den kommunale Afdeling af Københavns Understøttelsesforening og Frederiksberg eller Gentofte kommunale Hjælpekasse eller gennem andre Institutioner, som Kommunalbestyrelsen hertil maatte godkende eller oprette.

b. Hjælp til Medlemmer af anerkendte Sygekasser som Tillæg til løbende Understøttelse eller som fortsat Hjælp efter Understøttelsens Ophør kan ydes gennem vedkommende Kasse.

Pengehjælp ifølge denne Lov kan, uanset Bestemmelserne i Lov Nr. 124 af 29. April 1913, jfr. Lov Nr. 101 af 4. Marts 1918, tilstaa Personer, som i Henhold til disse Love faar Understøttelse. Ligeledes kan der ydes Tillæg til løbende Understøttelser af en anerkendt Sygekasse og til Medlemmer af Sygekasser, der under Sygdom modtager Hjælp af Kommunens Kasse i Henhold til Bestemmelserne i Fattiglovens § 63, samt Hjælp til kronisk syge og tilskadekomne, der ikke mere nyder Tilskud af kommunale Midler.

De nærmere Regler angaaende Formen for Ydelse af Hjælp paa Grund af Sygdom og Kontrol med saadan Hjælp fastsættes af Indenrigsministeren.

§ 6.

Forinden Beslutning tages om Foranstaltninger i Henhold til nærværende Lovs §§ 2, 3 og 4, skal der finde Forhandling Sted mellem Repræsentanter for Kommunal-